

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 augusti 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tallinna Ringkonnakohus – Estland) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. mot Deepak Mehta

(Mål C-521/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Immateriella och industriella rättigheter — Direktiv 2004/48/EG — Artikel 4 — Huruvida ett organ som företräder varumärkesinnehavare kollektivt har rätt att väcka talan inför domstol — Direktiv 2000/31/EG — Artiklarna 12–14 — Huruvida en tjänsteleverantör som hyr ut och registrerar IP-adresser, vilket gör det möjligt att anonymt använda domännamn och webbplatser kan hållas ansvarig)

(2018/C 352/19)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Motpart: Deepak Mehta

Domslut

- 1) Artikel 4 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter ska tolkas så, att medlemsstaterna är skyldiga att tillerkänna ett organ som företräder varumärkesinnehavare kollektivt, såsom det som är i fråga i det nationella målet, rätten att i eget namn ansöka om tillämpning av de sanktioner som föreskrivs i direktivet för att tillvarata varumärkesinnehavarnas rättigheter, och att i eget namn väcka talan inför domstol för att skydda sådana rättigheter, under förutsättning att organet enligt den nationella lagstiftningen anses ha ett direkt intresse av att tillvarata dessa rättigheter och att organet enligt nämnda lagstiftning har partsbehörighet, vilket det ankommer på den nationella domstolen att bedöma.
- 2) Artiklarna 12–14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") ska tolkas så, att de undantag från ansvar som föreskrivs däri är tillämpliga på en tjänsteleverantör vars tjänst – såsom den som är i fråga i det nationella målet – består i att hyra ut och registrera IP-adresser, vilket gör det möjligt att anonymt använda domännamn, förutsatt att tjänsten omfattas av en av de tjänstekategorier som anges i artiklarna och att den uppfyller samtliga de villkor som uppställs för varje tjänstekategori, samt i den mån en sådan tjänsteleverantörs verksamhet är av rent teknisk, automatisk och passiv natur, vilket innebär att tjänsteleverantören varken har kännedom om eller kontroll över information som vidarebefordras eller lagras av nämnda tjänsteleverantörs kunder, och i den mån tjänsteleverantören inte har en aktiv roll som gör det möjligt för kunderna att optimera sin internetförsäljning, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma.

⁽¹⁾ EUT C 382, 13.11.2017

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 15 juni 2018 – Gennaro Cafaro mot DQ

(Mål C-396/18)

(2018/C 352/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Gennaro Cafaro

Motpart: DQ

Tolkningsfrågor

- 1) Är de nationella bestämmelserna i form av premiärministerdekretet av den 9 september 2008 – som enligt artikel 748 tredje stycket i den italienska sjö- och luftfartslagen reglerar begränsningarna i anställningarna för DQ:s flygande personal och som bland annat föreskriver att anställningsförhållandet ska upphöra när arbetstagaren uppnår 60 års ålder – oförenlig med förordning nr 1178/2011, ⁽¹⁾ med tanke på att den förordningen föreskriver en åldersgräns på 65 år för piloter i kommersiell lufttransport? Om denna nationella speciallagstiftning ska sättas åt sidan, ska då förordningen tillämpas i förevarande fall?
- 2) I andra hand, om förordningen inte är materiellt tillämplig (*ratione materiae*) i förevarande fall: Strider ovannämnda nationella bestämmelser mot principen om icke-diskriminering på grund av ålder enligt direktiv 2000/78 ⁽²⁾ och enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artikel 21.1), som kommer till konkret uttryck i direktiv 2000/78?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 av den 3 november 2011 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygbesättningar inom den civila luftfarten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 311, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, 2000, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 26 juni 2018 – AW, BV, CU och DT mot Republiken Litauen, företrädd av Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras och Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Mål C-417/18)

(2018/C 352/21)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Sökande: AW, BV, CU, DT

Motpart: Republiken Litauen, företrädd av Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras och Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Tolkningsfrågor

- 1) Reglerar artikel 26.5 i direktiv 2002/22/EG, ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 2009/136/EG, ⁽²⁾ obligatoriskt tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter när samtal rings från mobila enheter utan SIM-kort?
- 2) När nationell lagstiftning i en medlemsstat tillåter att personer ringer det europeiska larmnumret 112 utan SIM-kort, innebär denna omständighet att lokaliseringssuppgifter ska fastställas för sådana nödsamtal enligt artikel 26.5 i direktiv 2002/22/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136/EG?